

Hy is der weesen vader goet,
 En een beschermer krachtigh
 Der weduwen in billigheyt.
 In den Tempel vol heyligheyt
 Heeft hy sijn woonst' eendrachtigh.
 Hy is 't die den eenfamen geeft
 Een huys dat vol van kind'ren leeft,
 Na haer lanckwijligh wachten.
 De gevangenen hy ontslaet:
 En verstrickt de boofdaders quaet,
 Ja laet' in 't lant verfmachten.

I. *Pause.*

4 Als gy u volck, Heer, hebt ge-
 leyt, En ginght voor hen wijt
 ende breyt In de groote woestijne;
 Doe beefde dat aertrijck met een,
 De hemelen dropen gemeen,
 Heer, voor uwen aenschijne:
 Oock desen bergh Sina soo groot,
 Voor u aenschijn, ô Heer, verschoot.
 Godt Israëls gepresen, Gy
 hebt ons den regen vruchtbaer
 Gegeven, en getroost daer naer,
 Versdeel uytgelesen.

5 Gy verquickt u volck
 goedertier, En maectt dat
 een yegelijk dier Daer woont son-
 der verderven: Uwen kind'ren deelt
 gy u goet, In 't kruys geeft
 gy hen goeden moet,
 Sonder troost sy niet sterven:
 Gy hebt, na uwe goedigheyt,
 Den reynen jonckvrouwen bereyt
 Een oorfaeck, soo 't magh blijcken,
 Om te singen in 't gantsche lant,
 Als onse vyanden met schand
 Veltvluchtigh moeten wijcken.
 6 De Koningen seer groot geacht
 Zijn haestelick met al haer macht
 Gevloden, soo wy weten;
 Godts huysgenooten hebben stil
 't Goet deses volcks na haren wil
 Gedeelt, en uytgemeten. Al is 't dat
 gy (die algemeyn Godts volck zijt
 uyt genaed' alleyn) Hier voormaels
 hebt geleken, Den genen die daer
 sitten hart Tusschen ketels als kolen
 swart,

fwa
 7 N
 uyt
 Gy
 Als
 Zij
 Als o
 E
 Soo
 Ge
 O
 8 G
 Ge
 G
 G
 G